

Sygn. akt IV Ka 594/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA w SO Stanisław Tomasik (spr.)

Sędziowie SO Sławomir Gosławski

SO Tomasz Ignaczak

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniach: 19 grudnia 2014 roku i 20 stycznia 2015 roku

sprawy **J. K. (1)**

oskarżonej z art.231§1 kk w zw. z art.18§1 kk w zw. z art.115 „o prawie autorskim i prawach pokrewnych” i art.11§2 kk

J. B.

oskarżonego z art.231§1 kk w zw. z art.115 ust. 1 Ustawy z dnia 04 lutego o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art.11§2 kk

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 02 lipca 2014 roku sygn. akt II K 469/12

na podstawie art.437§2 kpk, art.438 pkt 1, 2 i 3 kpk oraz art.632 pkt 2 kpk **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

1. **uniewinnia oskarżoną J. K. (1) od popełnienia przypisanego jej czynu z art.231§1 kk**, a kosztami procesu w sprawie w tej części obciąża Skarb Państwa;

2. **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. B. i przyjmując, że nie działał on wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną J. K. (1), na podstawie art.17§1 pkt 3 kpk w zw. z art.1§2 kk umarza postępowanie karne w stosunku do oskarżonego J. B.**, a kosztami procesu w sprawie w tej części obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt. IV Ka 594/14

UZASADNIENIE

I. J. K. (1) została oskarżona o to, że w kwietniu 2007 r. w B., woj. (...)pełniąc funkcję P. w B., przekraczając swoje uprawnienia jako (...)zleciła podległemu sobie pracownikowi - insp. nadzoru J. B.zaprojektowanie swojego domu położonego w B.przy ul. (...)według projektu architektonicznego domu położonego w B., przy ul. (...)o nazwie

(...)autorstwa T. S., który to dokument znajdował się w zasobach archiwalnych (...)w B., czym działała na szkodę autora w/w projektu T. S. (2),

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 115 „o prawie autorskim i prawach pokrewnych” i art. 11 § 2 kk,

II. J. B. został oskarżony o to, że w kwietniu 2007 r. w B., woj. (...) pełniąc funkcję inspektora nadzoru w (...) w B., przekroczył swoje uprawnienia jako funkcjonariusz publiczny, ponieważ działając na zlecenie J. K. - (...), wykorzystał dokumentację architektoniczną domu położonego w B. przy ul. (...), a znajdującą się w zasobach archiwalnych (...) do zaprojektowania domu J. K. (1) położonego w B. przy ul. (...), a następnie stworzony tak na bazie dokumentacji w/w budynku jednorodzinnego o nazwie (...) projekt przedstawił do autoryzacji arch. E. K. umieszczając na nim również swoje nazwisko jako asystent przywłaszczając sobie tym samym autorstwo w/w projektu, czym działał na szkodę jego autora tj. T. S. (2),

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 115 ust. 1 Ustawy z dnia 4 lutego o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 11 § 2 kk,

III. E. K. (2) została oskarżona o to, że w kwietniu 2007 r. w B., woj. (...) przywłaszczyła sobie autorstwo części projektu architektoniczno-budowlanego budynku jednorodzinnego o nazwie (...) (...) autorstwa mgr. inż. A. T. S. (2) z biura (...) sp. z o.o.z/s w B. w ten sposób, że sporządzając projekt architektoniczny budynku mieszkalnego na potrzeby budowy na działce nr ewid. (...) w B., zawarła w nim identyczne jak w projekcie (...) rozwiązania architektoniczne dotyczące wejścia, hallu, schodów, pokoju dziennego, tarasu; podobieństwa formy tarasu, wykusza, urządzenia kuchni oraz podobieństwa w kształtowaniu więźby dachowej, jej spadków, lukarny, czym działała na szkodę T. S. (2),

tj. o czyn z art. 115 ust. 1 Ustawy z dnia 4 lutego o prawie autorskim i prawach pokrewnych i art. 11 § 2 kk,

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 2 lipca 2014r. roku w sprawie II K 469/12:

1. oskarżonych J. K. (1) i J. B. uznał za winnych tego, że w nieustalonych dniach w miesiącu kwietniu 2007 r. w B. działali wspólnie i w porozumieniu na szkodę interesu publicznego w ten sposób, że oskarżona J. K. (1) będąc funkcjonariuszem publicznym, zajmując stanowisko (...) w B. i będąc odpowiedzialną za kierowanie pracami w/w urzędu oraz pracami podległych jej pracowników a także nadzorując właściwy obieg dokumentów w urzędzie z zapewnieniem użycia dokumentacji tylko do celów służbowych, nakłoniła podległego jej służbowo pracownika urzędu - oskarżonego J. B., będącego funkcjonariuszem publicznym, zajmującego stanowisko Inspektora w (...) w B. do opracowania na jej zlecenie prywatnego projektu architektonicznego budynku mieszkaniowego z wykorzystaniem w celu powielenia niektórych rozwiązań architektonicznych egzemplarza projektu (...) autorstwa T. S. (2) złożonego w celach służbowych do archiwum (...) w B. przez Starostwo Powiatowe w B. w związku z realizacją inwestycji przez I. i M. K. przy ul. (...) w B., wyrażając z przekroczeniem uprawnień zgodę na wykonywanie tegoż projektu przez oskarżonego J. B. w czasie pracy zastrzeżonym na rzecz (...) w B. i w tymże miejscu pracy, co też oskarżony J. B. uczynił opracowując projekt budynku mieszkaniowego dla oskarżonej J. K. (1) z wykorzystaniem dla celów prywatnych egzemplarza projektu (...) opisanego powyżej w czasie godzin pracy zastrzeżonym dla wykonywania swoich obowiązków służbowych w (...) w B. przekraczając w ten sposób swoje uprawnienia i nie dopełniając obowiązków, czym działali na szkodę (...) w B. i za tak opisane czyny wyczerpujące dyspozycję art. 231 § 1 kk :

-na podstawie art. 231 § 1 kk w zw z art. 58 § 3 kk wymierzył oskarżonej J. K. (1) karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych;

-na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego J. B. warunkowo umorzył na okres próby 1 roku

2. na podstawie art. 67 § 3 kk zasądził od oskarżonego J. B. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 2.000 tysięcy złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
3. oskarżoną E. K. (2) uniewinnił od popełnienia zarzucanego jej czynu i kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;
4. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej E. K. (2) kwotę (...),48 tytułem zwrotu poniesionych wydatków;
5. zasądził od oskarżonych J. K. (1) oraz J. B. na rzecz Skarbu Państwa kwoty po (...),60 tytułem zwrotu wydatków oraz wymierza im opłaty: J. K. (1) w kwocie 800 złotych oraz J. B. w kwocie 100 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżyli w całości obrońca oskarżonej J. K. (1) w całości na jej korzyść oraz obrońca J. B. w całości na jego korzyść.

Apelacja obrońcy oskarżonej J. K. (1) wywiedziona z treści art. 438 pkt 1, 2,3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

I obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

1. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. przez sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności:

- wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań świadków: W. R., J. G., A. P. oraz D. M. w zakresie w jakim Sąd odmówił im wiarygodności mimo, iż dyspozycje tych osób były spójne, logiczne i konsekwentne oraz wzajemnie się uzupełniały;
- zeznań świadka S. M., które Sąd w sposób nieuzasadniony i dowolny uznał za wiarygodne mimo, iż świadek ten jest skonfliktowany z oskarżoną, a jego dyspozycje nie korespondują zarówno z zeznaniami pozostałych przesłuchanych w toku postępowania świadków jak i z treścią jego zeznań składanych przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt: I C 57/10;
- zeznań świadka W. P. (1), które Sąd w sposób nieuzasadniony i dowolny uznał za wiarygodne mimo, iż świadek ten jest skonfliktowany z oskarżoną, a jego dyspozycje nie korespondują z zeznaniami pozostałych przesłuchanych w toku postępowania świadków;

2. art. 5 § 2 k.p.k. przez rozstrzygnięcie przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny szeregu zaistniałych w sprawie i niewyeliminowanych w toku postępowania wątpliwości w zakresie tego czy projekt budynku (...)został wykorzystany przez J. B.do wykonania projektu na zlecenie J. K. (1), czy J. B.wykorzystywał dokumentację służbową do celów prywatnych oraz tego, czy projekt dla J. K. (1), oskarżony J. B.wykorzystywał w czasie pracy w (...) w B.;

3. art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. przez bezzasadne oddalenie przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny wniosku oskarżonej J. K. (1) z dnia 28 listopada 2013 roku o załączenie i przeprowadzenie dowodu z akt sprawy Sądu Rejonowego w Bełchatowie II Wydział Karny, sygn. akt: II K 1253/10 celem zapoznania się Sądu orzekającego w sprawie z odmiennymi zeznaniami świadka S. M. składanymi w toku tamtego postępowania, co bez wątpienia miało wpływ na ocenę jego wiarygodności, a tym samym dążyło do ustalenia przez Sąd prawdy obiektywnej;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał bezpośredni wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a polegający na przyjęciu przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny, iż oskarżona J. K. (1)wyraziła zgodę na wykonywanie przez oskarżonego J. B.prywatnego projektu architektonicznego w czasie pracy zastrzeżonym dla (...) w B., a J. B.tenże projekt w tym czasie wykonywał, czym działała na szkodę interesu publicznego, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania nie pozwala na wyciągnięcie takich wniosków;

III. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 231 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, iż zachowanie się oskarżonej polegające na zleceniu swojemu pracownikowi wykonania prywatnego projektu domu mieszkalnego stanowi wypełnia znamiona w/w przestępstwa, a nie tylko deliktu dyscyplinarnego ze względu na abstrakcyjność naruszenia dóbr chronionych prawem.

W konkluzji skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od przypisanego jej czynu.

Apelacja obrońcy oskarżonego J. B. wywiedziona z treści art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

- mający wpływ na jego treść błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę przy jego ferowaniu przez niesłuszne uznanie, że zebrane w sprawie dowody, a w szczególności zeznania świadków : W. P. (2) i S. M. oraz opinie biegłych z zakresu architektury - A. Ż. i Z. K. dają podstawę do przyjęcia, że oskarżony J. B. projekt domu mieszkalnego dla oskarżonej J. K. (1) wykonywał na jej polecenie jako przełożonej w godzinach pracy w (...) w B., gdzie był zatrudniony w charakterze inspektora nadzoru w pełnym wymiarze czasu pracy oraz że wykorzystał w tym projekcie dla celów prywatnych rozwiązania architektoniczne zarówno w zakresie elewacji jak również w zakresie rozmieszczenia pomieszczeń i ścian wewnętrznych z projektu budowlanego (...), autorstwa T. S. (2), które skopiował "żywcem" z tego projektu budowlanego, na podstawie którego wybudowany został i oddany do użytku dom mieszkalny I. i P., małżonków K. i który to projekt budowlany dla celów służbowych złożony został i znajdował się w Archiwum (...) w B., przekraczając w ten sposób jako funkcjonariusz publiczny swoje uprawnienia i nie dopełniając obowiązku, czym działał na szkodę interesu publicznego w rozumieniu art. 231 § 1 k.k., podczas gdy powołane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowody, ocenione bardzo wybiórczo przez Sąd, przy uwzględnieniu wyjaśnień oskarżonego, wyjaśnień oskarżonej J. K. (1) i oskarżonej E. K. (2) oraz ogólnikowych i tendencyjnych zeznań skonfliktowanych z oskarżonym, a w szczególności z oskarżoną J. K. (1) powołanych świadków : W. P. (2) i S. M. nie dają podstaw do uznania, że oskarżony J. B. dopuścił się przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

- mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów art. 627 w związku z art. 629 i 630 k.p.k. przez obciążenie oskarżonego wydatkami w kwocie 4.779,61 zł, na które składają się wynagrodzenia biegłych sądowych z zakresu architektury za wydane przez nich opinie pisemne i ustne w przedmiocie naruszenia przez oskarżonego art. 115 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz wynagrodzenie Katedry Prawa Własności Intelektualnej (...) J. w K. za wydaną opinię z dnia 29 kwietnia j 2014r, którą Sąd w całości podzielił i z której wynika, że oskarżony nie dopuścił się naruszenia art. 115 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, w związku z czym za to przestępstwo oskarżony nie został skazany, ani nie zostało w stosunku do niego o to przestępstwo warunkowo umorzone postępowanie karne, co winno skutkować nieobciążaniem oskarżonego żadnymi wydatkami Skarbu Państwa w tym zakresie.

W konkluzji skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Natomiast wyrok w stosunku do oskarżonej E. K. (2) uprawomocnił się w dniu 11.09.2014r. (k.1141)

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 18 listopada 2014 roku

Przewodniczący stwierdził, iż do akt sprawy załączono:

- nadesłaną w dniu 4.11.2014 roku przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. do niniejszej sprawy korespondencję W. J. z dnia 31.10.2014 roku,
- nadesłane przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie w dniu 6.11.2014 r. pismo Pana W. J. do Prezesa Sądu Okręgowego z dnia 20.10.2014 roku,

- zarządzeniami Przewodniczącego IV Wydziału z dnia 14.11.2014 roku oraz 17.11.2014 r. pisma nadesłane mailem do niniejszej sprawy przez W. J. z dnia 14.11.2014 r. i 17.11.2014 roku.

Uznając potrzebę uzupełnienia przewodu sądowego Sąd Okręgowy postanowił w trybie art.452§2 kpk dopuścić dowód z akt sprawy II K 1253/10 Sądu Rejonowego w Belchatowie na okoliczności podniesione w skargach apelacyjnych obrońcy oskarżonej J. K. (1) oraz obrońcy oskarżonego J. B. (k.1246 v)

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 19 grudnia 2014r.

Sędzia sprawozdawca złożył ustne sprawozdanie stosownie do art. 453 § 1 k.p.k. i ujawnił kserokopie załączonych do apelacji obrońcy oskarżonego J. B. wydruków z k. 1193-1211, nadto ujawnił akta sprawy II K 1253/10 Sądu Rejonowego w Belchatowie, a w szczególności znajdujące się w tych aktach zeznania świadka M. z k. 193-194 oraz ujawnił k. 1262-1269, a w szczególności fragment zeznań z k. 1264 od słów „w tym czasie pani K. tłumaczyła” do słów „po czym przyniosła mi projekt, rozwinęła i mi go pokazała” oraz z fragmenty zeznań k. 1266 od słów „projekt który pokazała mi pani K.” do słów „mówiłem o tym panu (...)” i od słów „pani K. mówiła” do słów „ten projekt pani K. pokazała mi na przełomie 2006 roku lub na przełomie 2007 roku już”.

J. K. (1) dodatkowo wyjaśniła:

„Od 2003 roku prowadziłam kilkanaście postępowań z udziałem świadka S. M.. W trakcie prowadzenia tych postępowań z udziałem świadka S. M.zapadały również decyzje niekorzystne dla niego, ale one później były uchylane. My prowadziliśmy również postępowania z wniosku pana M.przeciwko jego sąsiadom i wydawaliśmy decyzje, które później też były uchylane. Jeszcze raz chcę powiedzieć, że prowadziłam egzekucję decyzji o rozbiórce garażu świadka M.. Myślę, że w aktach sprawy są skargi składane przez świadka M., jego odwołania również i z treści tych odwołań i skarg na pewno nie wynika aby świadek S. M.pozostawał ze mną w stosunku przyjaźni. Dzisiaj to tylko z akt administracyjnych będzie wynikać o tym jakie decyzje zapadały w sprawach prowadzonych przez(...)w B.z udziałem świadka S. M.. Uważam, że część tych decyzji jest w aktach sprawy, którą prowadziła Prokuratura przeciwko pana (...), czyli w aktach sprawy II K 1253/10 Sądu Rejonowego w Belchatowie.”

Obrońca z wyboru oskarżonej J. K. (1)wnosił o zwrócenie się do (...) w B.o udzielenie informacji od kiedy toczą się postępowania w tamtejszym inspektoracie, w których stroną jest świadek S. M.i jaka była ilość tychże postępowań, a także o nadesłanie do Sądu kopii decyzji jakie zapadły w tamtejszym inspektoracie we wszystkich tych sprawach wraz z kopiami ewentualnych odwołań, zażaleń i ewentualnie wszystkich skarg, w których stroną był pan S. M..

Prokurator wnosił o nieuwzględnienie wniosku obrońcy z wyboru oskarżonej J. K. (1).

Obrońca z wyboru oskarżonego J. B. przyłączył się do wniosku obrońcy z wyboru oskarżonej J. K. (1).

Oskarżony J. B. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Obrońca z wyboru oskarżonej J. K. (1)złożył dodatkowy wniosek o zwrócenie się do (...)w Ł.o nadesłanie informacji czy była przeprowadzona kontrola w (...)w B.w związku ze skargą pana W. P. (2)i jaki był wynik tej kontroli w szczególności czy wykazała ona aby na stanie (...)w B.znajdował się program komputerowy umożliwiający wykonywanie projektów budowlanych.

Prokurator wnosił o nieuwzględnienie wniosku obrońcy z wyboru oskarżonej J. K. (1).

Obrońca z wyboru oskarżonego J. B. przyłączył się do wniosku obrońcy z wyboru oskarżonej J. K. (1).

Oskarżony J. B. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy

Oskarżona J. K. (1) oświadczyła, że przyłącza się do obu wniosków swojego obrońcy z wyboru.

Uznając potrzebę uzupełnienia przewodu sądowego Sąd Okręgowy postanowił:

1. na podstawie art. 452 § 2 kpk dopuścić dowód z informacji (...) w B.na okoliczność czy w okresie 2006 i 2007 roku toczyły się postępowania w tamtejszym inspektoracie, w których stroną był świadek S. M.i jaka była ilość tychże postępowań, a nadto z nadesłanych do Sądu kopii decyzji jakie zapadły w tamtejszym inspektoracie we wszystkich tych sprawach wraz z kopiami ewentualnych odwołań, zażaleń i ewentualnie wszystkich skarg, w których stroną był świadek S. M.;

2. na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 kpk nie uwzględnić wniosku obrońcy z wyboru oskarżonej J. K. (1)z informacji na okoliczność czy w (...)w Ł.była przeprowadzona kontrola w (...)w B.w związku ze skargą świadka W. P. (2)i jaki był wynik tej kontroli w szczególności czy wykazała ona aby na stanie (...)w B.znajdował się program komputerowy umożliwiający wykonywanie projektów budowlanych, albowiem okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy oskarżonej J. K. (1). (k.1313v)

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 20 stycznia 2015r.

Przewodniczący stwierdził, iż w dniu 19.01.2015 r. wpłynęło do Sądu nadesłane przez (...) w B.pismo (k.1401 – 1401 odw.) informujące o prowadzeniu jedenastu postępowań z udziałem pana S. M.oznaczonych numerami:

- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...). (...),
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)
- (...).(…)(…)

Do pisma załączono kopie żądanych przez Sąd dokumentów.

Nadto Przewodniczący stwierdził, iż do akt sprawy załączono:

- pismo pana S. M.z dnia 22.12.2014 r. (data wpływu do Sądu (...).12.2014 roku) zatytułowane: „Stanowisko wobec kłamstw i oszczerczych pomówień dokonywanych przez oskarżoną na rozprawie apelacyjnej z wnioskiem o ich uwzględnienie w postępowaniu odwoławczym” k.1316 – 1349;
- pismo pana W. J. przekazane do sprawy zarządzeniem Wiceprezesa Sądu Okręgowego przez Oddział Administracyjny Sądu k. 1350 – 1355;
- pismo nadesłane mailem przez pana W. J. k.1356 – k.1400;

- pismo z dnia 11.01.2015 roku nadesłane przez pana W. J., przekazane do sprawy pismem Wiceprezesa Sądu Okręgowego pismem z dnia 14.01.2015 roku;

- załączone w dniu dzisiejszym pismo z dnia 15.01.2015 roku z dokumentu elektronicznego nadesłane przez pana W. J., przekazane do sprawy zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. przez Oddział Administracyjny Sądu.

Obrońca oskarżonej J. K. (1) złożył do akt kopie czterech decyzji (...) w B.:

-nr (...) z dnia 30.06.2006 r. (nr (...). (...)) dot. umorzenia wszczętego na wniosek pana S. M. postępowania administracyjnego w sprawie legalności wybudowania zadaszania od strony północnej jednorodzinnego budynku mieszkalnego przy ul. (...) w B.;

- nr (...)z dnia 07.03.2006 r. (nr (...).(...)) dot. umorzenia wszczętego na wniosek pana S. M. postępowania administracyjnego w sprawie prawidłowości wybudowania ogrodzenia pomiędzy posesjami zlokalizowanymi przy ul. (...)i nr (...) w B.;

- nr (...)z dnia 04.07.2006 r. (nr (...). (...)) dot. umorzenia wszczętego na wniosek Pana S. M. postępowania administracyjnego w sprawie prawidłowości wybudowania ogrodzenia pomiędzy posesjami zlokalizowanymi przy ul. (...)i nr (...) w B.;

- nr (...) z dnia 10.04.2006 r. (nr (...). (...)) dot. umorzenia wszczętego na wniosek Pana S. M. postępowania administracyjnego w sprawie legalności wybudowania ogrodzenia od strony ul. (...) zlokalizowanego na posesji przy ul. (...) w B.

i wnosi o zaliczenie ich o poczet materiału dowodowego sprawy, jeżeli decyzje te nie są ujęte w wykazie (...) w B..

Prokurator nie sprzeciwiał się wnioskowi obrońcy oskarżonej J. K. (1).

Obrońca oskarżonego J. B. i oskarżony J. B. nie sprzeciwiali się wnioskowi obrońcy oskarżonej J. K. (1).

Sąd Okręgowy postanowił załączyć złożone przez obrońcę oskarżonej J. K. (1)kopie decyzji (...)w B.o nr (...), (...), (...)i (...)do akt sprawy bez zaliczania ich w poczet materiału dowodowego sprawy.

Obrońca z wyboru oskarżonej J. K. (1) popierał wniesioną skargę apelacyjną i wnioski w niej zawarte.

Obrońca z wyboru oskarżonego J. B. popierał wniesioną apelację i wnioski w niej zawarte. Podtrzymywał argumentację zawartą w uzasadnieniu złożonej skargi apelacyjnej.

Prokurator wnosił o nieuwzględnienie apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Oskarżony J. B. przyłączył się do skargi apelacyjnej swojego obrońcy z wyboru. Wnosił o uniewinnienie.

Dodał, „iż podtrzymuje swojego wyjaśnienia, że projektując dom oskarżonej J. K. (1)inspirowałem się projektami domów z katalogów serii Aria. Ja konsultowałem się z panią J. K. (1)odnośnie kształtów tych wszystkich budynków, które miały wole oczka. Te wole oczka pochodzące z katalogów różnych projektów. Wśród katalogów z których korzystałem były katalogi projektów domów serii Aria, ale nie było tam katalogu z projektu Aria II. Z tego względu wyjaśniam dlaczego w postępowaniu przygotowawczym i sądowym mówiłem o inspirowaniu się projektami domów z serii Aria. Nigdy nie mówiłem o inspirowaniu się projektami domów z serii Aria II. Nie mogło być takiej sytuacji, że oskarżona J. K. (1)doszła do mojego biurka i wzięła projekt i pokazywała go panu S. M.w mojej obecności. Ja nie mogłem projektu wykonywać w pracy, bo nie można było zainstalować takiego oprogramowania. Niektóre strony były zablokowane przez informatyków Starostwa i nie można było instalować żadnych innych programów, które nie służyły

do pracy. Program do przeglądania plików jest takim programem, że może z niego korzystać każdy użytkownik, ale nie można w nim dokonywać żadnych zmian. Nie było w mojej obecności takiej sytuacji, abym przyniósł wykonany projekt dla pani J. K. (1), a ona wzięła ten projekt i pokazywała go w mojej obecności panu S. M.. Ja do pracy przynosiłem konkretny rysunek, przedstawiałem go pani J. K. (1) i ona dopiero ten rysunek po analizie również w domu z rodziną akceptowała lub nie. Tak się projektuje dom i innej możliwości wykonania uzgodnień z wykonawcą nie ma. Dla mnie poświęcenie na konsultację z panią J. K. (1) 10-15 minut na konsultację jakiegoś rysunku nie jest nadużyciem, które powinno być kwalifikowane jako przestępstwo. Według mnie więcej czasu w pracy czasem poświęca się na relacje co się działo przez weekend, niż na takie rzeczy.” (k1421v- 1422)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej J. K. (1) jest zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej uwzględnienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonej J. K. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia.

Apelacja obrońcy oskarżonego J. B. jest zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej wniesienia powstały podstawy do uchylecia wyroku w stosunku do oskarżonego, przyjęcia że nie działał on wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną J. K. (1) oraz umorzenia postępowania karnego w tym zakresie w stosunku do oskarżonego na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k w zw. z art. 1 § 2 k.k.

W pierwszej części uzasadnienia Sąd Odwoławczy odniesie się do apelacji obrońcy oskarżonej J. K. (1). Jest ona niewątpliwie zasadna bowiem spowodowała konieczność uniewinnienia oskarżonej.

Sąd Odwoławczy odniesie się do przyczyn, które wiodą do przekonania, iż zaskarżony wyrok zapadł z obrazą przepisów postępowania, która spowodowała błędne przypisanie oskarżonej sprawstwa czynu opisanego w punkcie 1 wyroku.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przebiegu dotychczasowego postępowania rozpoznawczego prowadzi bowiem do wniosku, że brak jest wystarczających dowodów na to by uznać oskarżoną J. K. (1) za winną przypisanego jej czynu. W świetle bowiem podniesionych w skardze apelacyjnej zarzutów, Sąd I instancji w trakcie rozpoznania sprawy dopuścił się tego rodzaju obrazy przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia merytorycznego. Przechodząc do rozważań szczegółowych podnieść przede wszystkim należy, iż na gruncie przedmiotowej sprawy zaistniała względna przyczyna odwoławcza wyrażona w art. 438 pkt 2 k.p.k., a polegająca na tym, iż Sąd Rejonowy naruszył prawo procesowe w wyniku błędnej oceny zebranych dowodów. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu meriti nie stanowią wyniku rozważenia wszystkich okoliczności (art. 4 k.p.k.).

W ocenie Sądu Odwoławczego - Sąd meriti dopuścił się również obrazy przepisu art. 5 § 2 kpk poprzez nierozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości w sprawie na korzyść oskarżonej J. K. (1). Bowiem zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na jednoznaczne i niewątpliwie ustalenie, że oskarżona J. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. zleciła mu wykonanie prywatnego projektu domu mieszkalnego w oparciu o archiwalny projekt domu mieszkalnego (...), w godzinach pracy (...). Aby przyjąć taką konstrukcję czynu Sąd meriti musiałby ponad wszelką wątpliwość ustalić, że oskarżona J. K. (1) działając z zamiarem bezpośrednim weszła w porozumienie z oskarżonym J. B., zgodnie z którym oskarżony miałby wykonywać projekt jej domu (w oparciu o projekt archiwalny (...)) podczas godzin pracy w (...) w B.. Sąd Odwoławczy podzielił tu pogląd prezentowany przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 3 października 2006r., że: „ustalenia dotyczące zamiaru nie mogą opierać się wyłącznie na fragmentarycznych faktach wiążących się ze stroną wykonawcą, lecz powinny być wnioskiem koniecznym, wynikającym z analizy całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia, a w szczególności ze stosunku sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości osobistych i dotychczasowego trybu życia, pobudek oraz motywów działania i wszelkich innych przesłanek wskazujących na to, że sprawca, chciał przekroczyć swoje uprawnienia. Ustalenia o podmiotowej stronie czynu nie odnoszą się do czynu i sprawcy in abstracto, lecz chodzi o konkretny czyn i konkretnego sprawcę, działającego w ściśle określonej sytuacji i przy indywidualnie ustalonych

okolicznościach. Nie trzeba przy tym szerzej wywodzić, że zamiaru nie można nigdy domniemywać ani domyślać się. Zamiar, w tego rodzaju zachowaniu, musi być ustalony w sposób pewny, wykluczający jakąkolwiek wątpliwość”.

- Zatem Sąd meriti powinien nie tylko ustalić, że J. B. sporządził projekt domu dla oskarżonej w czasie godzin swojej pracy, ale również, że robił to za jej pełną wiedzą i zgodą. Sąd I instancji oparł się w tej kwestii głównie na depozycjach świadków W. P. (2) oraz S. M. niedopatrując się w nich sprzeczności, znacznej stronniczości i chęci pogrążenia osoby, z którą pozostawali w ostrym konflikcie. W szczególności Sąd meriti nie dostrzegł, że zeznania S. M. składane w sprawie (...) Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb., (...) Sądu Rejonowego w Bełchatowie i (...) Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. przeszły znamiennej ewolucję. Początkowo świadek ten nic nie mówił na temat pokazywanego mu projektu domu. Następnie twierdził, że oskarżona J. K. (1) pokazywała mu gotowy projekt, do którego miał być podobny jej dom. Z kolei w kolejnych depozycjach zeznał, że oskarżona pokazywała mu tylko rysunek elewacji frontowej domu z innego projektu. Nie można tracić też z pola widzenia faktu, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim sygn. akt (...) S. M. zeznał, że „powódka co do projektu nie wypowiadała się”. Oceniając również inne dowody w sprawie stwierdzić należy, że Sąd meriti bezkrytycznie przyjął, iż oskarżona zwracała się S. M. ze szczegółami ze swoich planów dotyczących budowy domu. Chodzi tu oczywiście o to, że podczas jednej z wizyt S. M. w (...) w 2007r. oskarżona miała wyjść z gabinetu i przynieść z biurka oskarżonego J. B. projekt budowlany i pokazywać S. M. rysunek elewacji mówiąc, iż jej dom będzie wyglądał w taki sposób, tylko nie będzie posiadał garażu, jak okazany na rysunku dom Tym bardziej, że jak wynika z zeznań świadka A.P. (pracownicy (...)) oskarżona J. K. (1) nigdy nie zwracała się S. M. z uwagi na to, że się go „obawiała”. Nie sposób pominąć tu danych wynikających z lektury postępowań administracyjnych: (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

- (...)(...),

- (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

- (...)(...)(...)

które toczyły się z udziałem S. M. w latach 2006-2007 w których oskarżona wydawała niekorzystne dla świadka i jego siostry U. Z. decyzje. Dlatego też przyjęcie depozycji świadka S. M., - że w latach 2006 i I połowie 2007 roku stosunki między nim, a J. K. (1) były dobre i zapadały dla niego korzystne decyzje (...) w B., - za w pełni wiarygodne jawi się jako dokonane z rażąco obrażającą prawą procesowego. W konsekwencji nie można uznać za udowodnione, że oskarżona J. K. (1) z działającą z pełną świadomością uzgodniła z oskarżonym J. B., że będzie on w godzinach pracy wykonywał dla niej projekt domu mieszkalnego w oparciu o archiwalny projekt domu (...). Zdaniem Sądu Odwoławczego byłoby to nieuprawnione domniemanie wynikające z samego faktu, że oskarżony J. B. projektując dom dla J. K. (1) robił to częściowo w godzinach pracy. Próżno natomiast szukać w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji, opartego o niezbite dowody ustalenia porozumienia oskarżonych w tej kwestii, zamiaru i pełnej świadomości oskarżonej J. K. (1), że oskarżony J. B. w godzinach pracy, przy wykorzystaniu projektu archiwalnego projektu domu (...) i sprzętu (...) wykonywał będzie dla niej projekt domu mieszkalnego.

W związku z powyższym o ile zebrane w sprawie dowody świadczą o tym, że oskarżony J. B. wykonywał projekt domu dla J. K. (1), inspirując się projektami z katalogów (...), częściowo podczas godzin pracy, o tyle brak jest jednoznacznych dowodów na to, iż robił to za jej pełną zgodą i świadomością.

W związku z powyższym Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił oskarżoną J. K. (1) od zrzucanego jej czynu.

Przechodząc natomiast do rozważań szczegółowych odnośnie czynów opisanych w punkcie II oskarżenia, zwrócić należy uwagę, iż w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dopuścił się obrzydliwej przepisy prawa procesowego – błędów w ustaleniach faktycznych - skutkującej niewłaściwą oceną stopnia społecznej szkodliwości czynu inkryminowanego oskarżonemu J. B. wynikającej z nieuwzględnienia w sposób prawidłowy i kompleksowy wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutujących na tą ocenę. Co prawda Sąd meriti prawidłowo ustalił, że oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona czynu art. 231 § 1 k.k. to jednak błędna ocena zebranego materiału dowodowego doprowadziła do poczynienia przez Sąd I instancji błędów w ustaleniach faktycznych w tej części, co miało w dużej mierze wpływ na niewłaściwą ocenę stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Dokonane bowiem przez Sąd I instancji ustalenia dotyczące stopnia społecznej szkodliwości czynu nie są wynikiem rzetelnej, wszechstronnej oraz wnikliwej analizy dowodów. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu meriti nie stanowią wyniku rozważenia wszystkich okoliczności przedmiotowych zdarzeń. Uchybienie Sądu I instancji polegało na pominięciu motywów oraz tła działania oskarżonego J. B..

W art. 115 § 2 kk zdefiniowano przesłanki oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu. Ma to fundamentalne znaczenie dla właściwego stosowania prawa karnego, stwierdzenie bowiem "znikomości" społecznej szkodliwości pozbawia czyn zabroniony cech przestępstwa (art. 1 § 2), a przy orzekaniu kar i środków karnych sąd ma obowiązek bacznie badać, aby były one współmierne do ustalonego w każdej sprawie stopnia społecznej szkodliwości przypisanego sprawcy czynu.

Określenie przesłanek (faktorów) decydujących o stopniu społecznej szkodliwości czynu wskazuje, że ustawodawca przyjął dominującą w doktrynie teorię przedmiotowo-podmiotową, zwaną też kompleksową, odrzucając tzw. teorię całościową (czy "uniwersalistyczną"), która w różnych jej odmianach uwzględniała osobowość sprawcy, jego dotychczasowe życie, uprzednią karalność, nagminność przestępstw itp.

Należy podkreślić, że wymieniony w art. 115 § 2 katalog okoliczności wpływający na stopień społecznej szkodliwości czynu jest ustawowo zamknięty.

W świetle powyższych ustaleń nie mają wpływu na stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu takie okoliczności, jak dotychczasowe życie sprawcy (w tym karalność), jego właściwości i warunki osobiste, trudna sytuacja materialna i rodzinna itp. Chociaż okoliczności te sąd uwzględnia przy wymiarze kary i orzekaniu środków karnych oraz stosowaniu probacji, to jednak nie w aspekcie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, który nie jest jedynym wyznacznikiem orzekanej kary lub środków probacyjnych. Trafne są więc stwierdzenia zawarte w wyr. SA w Łodzi z 28 I 1998 r. (II Aka 245/99, Biul. Prok. Apel. 1999, nr 8), iż "wszystkie z wymienionych (art. 115 § 2 - przyp. AM) okoliczności związane są z czynem, jego stroną przedmiotową i podmiotową. Nie są to natomiast okoliczności dotyczące sprawcy (...). Ustalenie stopnia społecznej szkodliwości czynu może nastąpić wyłącznie na podstawie oceny samego czynu, a nie na podstawie oceny jego sprawcy".

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwym jest, iż oskarżony J. B. swym postępowaniem, wypełnił znamiona przepisu określonego w art. 231 § 1 k.k., bowiem wykonywał prywatne zlecenia podczas pracy w organie publicznym. W tym miejscu, podkreślić jednak trzeba, że czyn ten znajdował się de facto na pograniczu przestępstwa i dyscyplinarnego naruszenia obowiązków pracowniczych. Chodzi tu oczywiście o to, że Sąd I instancji zbyt dużą wagę przypisał społecznemu odbiorowi tego czynu, nagłośnieniu w mediach, utracie zaufania do urzędów publicznych. Można wręcz odnieść wrażenie, że Sąd meriti pod względem społecznych skutków zrównał niemal ten czyn do łapownictwa. Nie dostrzegł jednak faktu, że nie zostało ustalone przecież jaką część czasu pracy oskarżony przeznaczał na

prywatne zlecenie, a jaką na pracę w ramach swoich obowiązkowych służbowych. Nadto nie da się ustalić, czy jakkolwiek sprawa petenta doznała opóźnienia w rozpoznaniu z uwagi na prywatną działalność w ramach czasu pracy. Wątpliwości w tym zakresie należy interpretować na korzyść oskarżonego. Poza tym co do społecznej szkodliwości czynu Sąd meriti nazbyt „demonizuje” zachowanie oskarżonego. Bowiem poza negatywnym odbiorem społecznym żadna realna szkoda nie została wyrządzona.

Powyższe względy sprawiają, że oceniając czyn oskarżonego J. B. nie można stwierdzić, iż cechuje go stopień społecznej szkodliwości wyższy niż znikomy, a tym samym, czyn oskarżonego nie stanowi przestępstwa. Mając na uwadze charakter oraz specyficzne okoliczności naruszenia przez oskarżonego porządku prawnego, w tym konkretnym przypadku, należało dokonać odmiennej od Sądu I instancji oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie karne na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 w zw. z art. 1 § 2 k.k. mimo, iż czyn oskarżonego opisany w punkcie II aktu oskarżenia wypełnił znamiona art. 231§1 kk, to jednak z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości nie stanowi przestępstwa. Bowiem aby dany czyn był przestępstwem, oprócz tego, iż jest karalny tzn. wypełnia znamiona opisane w ustawie karnej musi być jeszcze karygodny tzn. stopień jego społecznej szkodliwości musi być wyższy niż znikomy.

W oparciu o przepisy powołane w sentencji wyroku Sąd Okręgowy kosztami procesu w sprawie obciążył Skarb Państwa.